

10.
číslo
V. ročník

ZUŠkoviny

Dr. Hutavýho

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř
vychází 1. června 2011 jako výkřik: Za 30 dní jsou prázdniny!

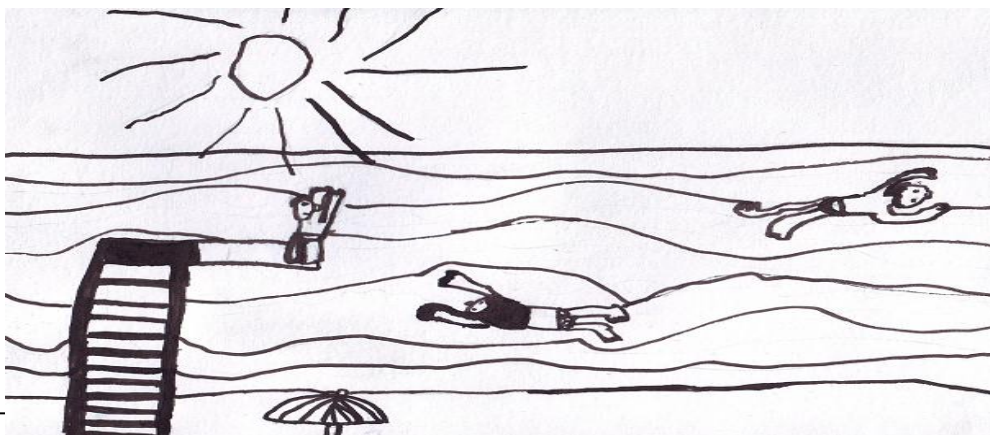
Škrtejte si a těšte se! Škrtejte si a škrtejte...

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.
15.	16.	17.	18.	19.	20.	21.
22.	23.	24.	25.	26.	27.	28.
29.	30.	Úvodník				

Je červen, konec roku, toho školního. Většina z nás ví, jak poslední školní týdny vypadají. Prvních čtrnáct červnových dní je pro nás běs a shon. Příčinou není nic jiného, než uzavírání známek. Čím je klasifikační rada blíž, tím jsem klidnější, to jsem již vyzorovala i na ostatních studentech a žácích. V den rady se z našich srdcí spustí učiněný déšť kamenů. A teď je tu ta druhá půlka měsíce. Konečně přichází uvolnění. Ráno vstáváme s prázdnou hlavou (pozor, nezaměňovat s hlavou dutou), všichni už víme, že nejdůležitější je si nezapomenout svačinu. Čas plyne, hodiny se stávají uvolněnější, snesitelnější. Potom je najednou úplný konec a dvouměsíční volno. Všichni se jistě těšíte, za prázdniny se toho dá hodně stihnout. Ale je nutné si uvědomit, že nic netrvá věčně, že červenec a srpen, jsou dlouhé asi jako dva červny dohromady a že na konci nás čeká opět září. Nebudu Vás děsit, vždyť to je ještě tak daleko.

PS: Chcete-li si čekání na prázdniny zpříjemnit hrou karet v (pod) školní lavici, tak si poslužte. Já Vám to dovolím.

Ga

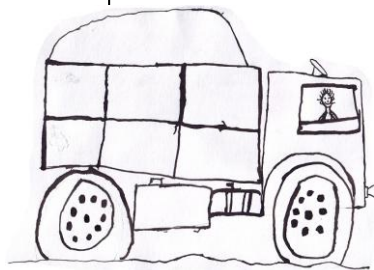
Z notesu pana ředitele

Milí žáci, rodičové a příznivci ZUŠky, rád bych se s vámi všemi po šesti společných letech rozloučil. Mému rozhodnutí odejít předcházela dlouhá doba zvažování a především přehodnocování priorit. V tuto chvíli je jí zdraví a moje potřeba změny. Poslední příspěvek do ZUŠkovin by mohl být příležitostí k bilancování, ale mám pocit, že slova jsou zbytečná. Každý, kdo dlouhodobě sledoval vývoj naší ZUŠky, si udělal svůj názor. Věřím, že by převažovala hodnocení kladná, o čemž svědčí vzrůstající počet zájemců o vzdělávání a úspěchy, kterých učitelé a jejich žáci dosáhli. Škole se dařilo i na poli mezinárodních aktivit, získávání grantů a rozšiřující se nabídce. Ve skutečnosti se toho podařilo mnohem víc, než jsem si před svým příchodem vůbec dokázal představit. Stalo se tak díky kolegům, kteří tu „káru“ táhli stejným směrem. Velký díl na úspěchu mají i rodiče, kteří se školou v mnoha oblastech spolupracovali. Ovšem bez podpory zřizovatele, kterým je město Jaroměř, by to vše bylo nemyslitelné. Přejí všem krásné léto, mnoho úspěchů a radosti z umění. Mému nástupci pak pevné zdraví, hodně tvůrčích sil a dobré nápady. Jsem rád, že se budu moci se svými kolegy i nadále setkávat, to už ale jako učitel Základní umělecké školy Střezina v Hradci Králové.

Pavel Linha

Moc rádi bychom poděkovali panu Mgr. Pavlu Linhovi za všechno, co pro naši školu udělal. Na jeho další cestě mu chceme popřát pevné a pevnější zdraví a úspěch v jeho další práci. Těšíme se na další setkávání u nás, v Hradci Králové, kdekoliv... Děkujeme!

redakce

Bylo – nebylo

Akademie Základní umělecké školy F. A. Šporka

Ach, už je to zase za námi. Ptáte se co? No přece letošní Akademie, která proběhla navečír ve středu 4. května v divadle v Jaroměři. Program byl opět nabytý až k prasknutí. Atmosféra v divadelním sále byla tak prosycena uměním, že se v jeho perifériích kondenzovala v chemicky čisté polibky Múzy. Ovšem v centru veškerého dění (totiž v tom tajemném prostoru mezi diváky a účinkujícími) to nebylo možné. Tam se to totiž všechno vařilo. Okouzila nás hned tři kvarteta: kytarové, flétnové a klarinetové. Celý program byl protkán zlatou nití nesmírně inspirativních výstupů našich tanečnic a tanečníků. Dramatický obor nás doslova ohromil nejen jejich úžasným představením jejich úspěšné inscenace, ale i nebe se dotýkajícím výkonem uvaděčským. Rozhodně nesmíme zapomenout ani na „drsnácké“ Pozounové trio a na Smyčkový soubor.

A co teprve grandiózní výkon barokního hudebního souboru S. P. O. R. C. K.! O nezapomenutelnou tečku na rozloučenou se postaralo hudební těleso Sunny Jazz. Diváci zvláště ocenili muzikantskou univerzálnost Zdeňka Boreckého. Všichni, kteří onu památnou středu seděli jako já v hledišti, mi musí dát za pravdu. A ti, kteří tam nebyli? No ti to nesmí za rok prosvihnout! Všem účinkujícím patří obdiv a vděk.

Já-kub

DVD ze Školní akademie 2011 lze objednat u pana Bohuslava Kalkuse (774 264 860).

Cena včetně poštovného je 234,- Kč za DVD.

vystoupení tanečního oboru

Sunny Jazz

Den matek v ZUŠce

K tradičním květnovým akcím naší školy patří připomenutí svátku maminek. Je to příjemná a vždycky velmi úspěšná příležitost zvláště mladších žáků předvést svým maminkám a babičkám, co už všechno umí. Celý program je připraven jako dárek pro maminky. Každá od své ratolesti dostane nejen vystoupení, ale i velkou pusku a malou kytičku. Ten letošní dárek jsme předávali ve středu 11. května. Vystoupili žáci hudebního a literárně-dramatického oboru, svým vystoupením se také pochlubila Přípravná hudební výchova C. Maminky a babičky, přejeme Vám všechno nejlepší! Jé

PHV C přeje maminkám k svátku: „Maminko, mámo, slunečné ráno, přejem Ti dneska, buď pořád hezká, kyticí z tónů svážeme k tomu, všechno Ti dáme, rádi Tě máme!“

Hraje a zpívá celá rodina...

Dalším důležitým svátkem, který si v ZUŠce každoročně připomínáme, je Den rodiny. Proto koncertní sál ve středu 18. května v 18 hodin zaplnily rodiny. Pro ně – a téměř i v jejich režii – byl uspořádán koncert ke Dni rodiny „Hraje a zpívá celá rodina...“. Nejprve všechny přivítal pan ředitel Pavel Linha, který přítomné navnadil a utěšoval, že se nemusejí bát a že každý rok (letos snad už po páté) vznikají opravdu pěkná vystoupení. Slova se poté ujala paní učitelka Martina Zemková, která má tyto koncerty odnepaměti (jestli to bylo už po páté, přesně netuší...) na starosti a v organizační režii. A jelikož tedy možná šlo o jubilejní „rodinný koncert“, přišla na řadu novinka. Zástupci každé hrající rodiny si své pořadí v programu vylosovali. Jako první se představili Tiší, kteří zahráli na čelo a flétny v rytmu roztaňčených motýlků. Následovali Paclíkovi, kteří (mimo jiné) představili španělskou obdobu bicích. Pan Sedláček, po vystoupení paní učitelky Zemkové se svými dcerami Veronikou a Terezkou, představil „švédskou pilu“, kterou ovládal smyčcem. Tento netradiční úkaz s netradičním zvukem vystřídali bratři Škrabkovi svou hrou na varhany. Šesté pořadové číslo si vylosovaly sestřenice Anežka Brouková a Markéta Frnková společně zahrály „Nám se stalo něco překrásného“ z filmu Lotrando a Zubejda. Na řadu přišli Skořepovi a tatínek se netajil historkou, jak k hudebním nástrojům přišel – v kupónové privatizaci získal nějaké akcie, takže si pořídil všelijaké hudební nástroje. To se vyplatí! Po nich přišli Kazmirowští, kteří (jako i jiní před nimi) zároveň zazpívali. Předposlední vystoupili Kočí a nakonec Pilařovi, kteří vystupují na koncertech ke Dni rodiny pravidelně a od úplného počátku této pěkné tradice.

Účinkující rodiny i diváci se v závěru programu rozloučili písní „Já jsem muzikant“. A opravdu byli, jsou a budou! Děkujeme za krásný zážitek! Petř

Koncert Bigbandu byl velice zdařilý!!!

V prostředí zprvu nenápadné hospůdky, kde jsme měli hrát, se zrodil krásný velký prostorný společenský sál s pódium vepředu a barovým zátiší v zádi.

Náš koncert se zprvu jevil velice nenápadně! Nikdo by si do poslední chvíle nemyslel, že bude vůbec nějaká návštěvnost. A hle, kultura žije! Zdá se, že tato hospůdka měla své stále kulturní nadšence a návštěvníky. Sešlo se tu nemalé množství přátel a příznivců - vůbec jakékoliv hudby.

Na pódium se ukázala tři hudební seskupení. BIGBAND ZUŠ Jaroměř vystoupil jako druhé těleso a na svoji tradiční úroveň předvedl vcelku dost solidní výkon! Není divu, za takové pěkné profesionální opory, jako je skvělý bubeník Luboš Pavlík, trumpetista Pavel Herzog a mnohých dalších skvělých muzikantů...to se to pánečku hraje! No lidé tleskali a tleskali, no prostě skvělá nálada proudila tryskem a k tomu se nedá snad ani víc dodat. To si musí každý prožít sám! První seskupení přineslo mnoho mladých hráčů na žesťové a dřevěné dechové nástroje (No jasně dechová hudba – mateřská škola všech profesionálních muzikantů! Vždyť na ni vyrostl snad každý profesionální dechař.) Poslední těleso mělo název ON-LINE BAND. Ti hráli ve velice svižném groov-ovém tempu a nenechali nikoho usnout, protože při jejich hře se každému rozproučila krev s pořádnou dávkou radosti ze života! A proto – kdo chce žít naplno – musí jít na dobrý koncert!!! Petr Slezák

Lucie v konfrontaci

Big Band hraběte Šporka koncertuje málo, zato málokdy sám. Další tzv. „konfronták“ se uskutečnil 20. května v **klubu Lucie na Novém Hradci Králové**. Kdo šel náhodou kolem, neodolal a vstoupil, ale i ten, kdo šel zcela záměrně na koncert **tří orchestrů**, rozhodně neprohloupil.

Kromě dobrého pití byla k nasátí i veselá muzika **Dechového orchestru** pod vedením Honzy Doležala ze ZUŠ Habrmanova Hradec Králové, který nám nabídnul jak známé „dechovkové šlágry“, tak filmovou hudbu.

Jako další chod se servíroval náš **Šporkův Big Band** řízený Martinem Brunnerem. Sál byl odshora až dolů plný posluchačů (je totiž terasovitě uspořádán) – muzikantů, rodičů, kamarádů, známých i neznámých – což nás samozřejmě velmi těšilo a nabádalo k co nejlepšímu výkonům. Tentokrát Big Band vsadil na osvědčené „pecky“ od Milana Svobody a spol. jako *Kyklop*, *Dá či nedá*, *Pocta panu G.E.* či *Medové koláčky*. Pro malé uklidnění v zuřivé bigbitové vlně zařadil dvě balady, *Tišinu* a *Touhy*, kde předvedl svůj hráčský um známý trumpetista Pavel Herzog. Ani nyní nenastala sólová nouze, neboť hraběcí band je postaven právě na nich. Od rytmiky (Michková, Petira F.) přes žestě (Petira J., Herzog, Slezák, Borecký Z.) až po saxofony (Traxler, Petira M., Ryba) a flétnu (Hanáková), všude samá improvizace! Hráči mohou prostřednictvím sóla vyjádřit svoje prožívání a vnímání hudby, ale hlavně je to moc baví a to je pro formaci stěžejní. Po provedené šedesátiminutovce byla odměněna aplausem.

Závěr večera patřil vydatnému chodu v podobě **On-line Session**, funkové kapely opět v režii Honzy Doležala. Uskupení charakterizuje interpretace známých jazzrockových skladatelů (Marcus Miller, Milan Svoboda), ale i autorský přístup – skladby jako *Přišel Josef* či *Kapybara* jsou velmi povedenými kousky s velkou plochou pro sólisty. Kapela natočila první CD „Každý má svou pravdu“, které bylo na místě k zakoupení.

Slovy našeho kapelníka „**pěkný večírek**“ je myslím řečena veškerá bilance. Doufejme, že to nebyl „**poslední večírek**“ Big Bandu Hraběte Šporka, protože ač se nezdá, nachází se na pokraji rozpadu. Otazník visí nejen nad židli za bicí soupravou či trombonovou sekcí (jestli se tomu dá říkat sekce), vznáší se i nad případnou přízní nového vedení školy. Myslím, že hrabě Špork by byl přinejmenším smuten, kdyby přišel o svůj jazzový Band, který si v průběhu Brunnerovy éry vydobyl slušné renomé v muzikantském světě. Přeji mu, aby ustál krizi úspěšně a mohl znovu zazářit na tradiční Jazzoměři 2011 v plném lesku.

Zdeněk Ryba, ts

Big Band hraběte Šporka (ilustrační foto)

Koncert žáků školy

Byli jste tam? Že ne? To jste ale přišli o pěknou parádu. Dne 26. května byla totiž v sále naší milované ZUŠky spáchána další z akcí, na které nemohou chybět napjatí rodičové, kteří coby diváci očekávají, co že se to jejich dítěta nového naučila. V „hledišti“ se pak vyskytnou i hrdí prarodičové, kamarádi vystupujících a v neposlední řadě lidi jako já, kteří jen rádi nasávají koncertovou atmosféru (mj.). Celou necelou hodinku jsme si užívali libé tóny nejrůznějších nástrojů, od flétny až po varhany a klavírní doprovody pana učitele Kováře, Slezáka a paní Kubíčkové. A aby se nám to nemotalo, hudební představení byla proložena slovem mluveným, při kterémž byli obdarováni pilní žáčci, kteří si dali nejvíce práce s hudební naukou a správně a často řešili úkoly na poslední stránce ZUŠkovin.

Podvečer vskutku vydařený... A reakce publika? „To byla paráda!“

TzjvvK

Představujeme...Dopoledne pro mateřské školy

Každým rokem se v naší škole konají dvoudenní přijímací zkoušky do hudebního oboru a zápis do výtvarného a literárně-dramatického oboru. První dopoledne si tradičně zveme všechny jaroměřské a josefovské předškoláky z mateřských škol se svými učitelkami. Jsou to děti, které od září zahájí docházku do základní školy. Chceme, aby ZUŠku poznaly víc, ne až odpoledne kdy přijdou s rodiči k přijímacím zkouškám a třeba chvilku stojí i ve frontě. Dopoledne je pro ně připravena prezentace hudebních nástrojů v koncertním sále školy, loutková pohádka a další program v ateliéru výtvarného oboru a v učebně oboru literárně-dramatického.

Letos v pondělí 16. května naši ZUŠku navštívilo na 140 dětí.

Jé

Julie Mathauserová, Denis Kuna
a pan učitel M. Dvořáček v sále ZUŠ

s vlastním obrázkem z výtvarného oboru,
který si děti vytvořily s paní uč. M. Paličkovou

Tak je to zase tu. Zase se do naší malé ZUŠky nahrnuli všechny mateřské školy a i já. Tentokrát jsem ale přišla za josefovskou mateřskou školku. *(toho času tam byla naše redaktorka, která studuje střední pedagogickou školu, na praxi, pozn. redakce)* V ZUŠce to bylo zase super! Nejdřív jsme se šli usadit do sálu, kde na nás čekala pohádka a hudební hádání – poznejte, který hudební nástroj právě hraje. Potom jsme se přesunuli do učebny literárně-dramatického oboru. Děti si zahrály hru Na čaroděje, ohmataly loutky a šlo se dál. Ve výtvarné dílně si namalovaly svou vlastní rukou strom. Když se odcházelo do školky, ptala jsem se dětí, co se jim nejvíce líbilo. Řekly, že všechno a že se taky určitě půjdou přihlásit. O ZUŠce se mluvilo ještě hodně dlouho. A to je skvělé!

Pijavka

Přišel jsem... Muselaar

Dne 20. května k nám do školy přijel můj kolega, varhaník, cembalista, hráč na klavichord a jiné historické klávesové nástroje, pan Tomáš Flégr. Přivezl nám představit svůj vlastnoručně postavený muselaar a pro varhaníky uspořádal malý interpretační kurz hry na tento nástroj. Setkání s pozoruhodným nástrojem vám přiblíží v následujícím textu bratři Martin a Jan Škrabkovi.

vlavla

Máš takové zvláštní jméno a jsi prakticky neznámý, můžeš se prosím trochu představit? Narodil jsem se v roce 2010 v Nizozemí v dílně varhaníka a cembalisty Tomáše Flégra, ovšem vývojově patřím do roku 1620, kdy Andreas Ruckers postavil muselaar, podle kterého jsem byl stvořen. V pozdní renesanci a raném baroku byly nástroje stejného typu, jako jsem já, stavěny především v oblasti dnešního Nizozemí.

Jak dlouho to trvalo, než si byl celý hotov? Na svět jsem se dostal až po osmi měsících velmi těžké práce. Byl jsem poskládan z jednotlivých dřevěných dílů, později mě pomalovali a nakonec složili dohromady a dali mi struny, abych mohl potěšit ostatní

svým libým zvukem. **Slyšel jsem, že jsi z mnoha různých materiálů. Je to pravda?** Samozřejmě, je to tak. Například černé klávesy jsou z bahenního dubu, rozeta v horní části je odlita z kovu a trsátka rozeznávající struny jsou z orlosupa a krkavce. Nebojte se, nikomu jsem peří z křídel netrhal, to totiž ptákům nejdříve vypadává, a pak naroste nové, stačilo mi pouze posbírat několik brků.

Do jaké kategorie hudebních nástrojů vlastně patříš? To je úplně jednoduché, patřím do stejné skupiny jako například klavír – mám struny i klávesy, takže patřím do strunných klávesových nástrojů.

Pokud se máš porovnat s klavírem nebo virginalem, který tu v ZUŠ máme, jaké nacházíš rozdíly?

Tak se na mě podívej, copak to nevidíš? Moje nádherné zdobení, malované ornamenty a nápisy v latině – to ostatní nástroje nemají. Na rozdíl od klavíru nejsem zdaleka tak často ke spatření, mých bratrů muselaarů je na světě jen velmi málo. A od virginalu mě kromě mých nádherných ornamentů můžete poznat také podle toho, že klaviaturu mám na pravé straně (virginaly mají klaviaturu na levé straně). Zajímavý je také tónový rozsah – mám pouze 49 kláves, zatímco klavír jich má 88.

Děkujeme za rozhovor a přejeme mnoho úspěchů na soutěžích a koncertech.

Jan a Martin Škrabkovi

...viděli jsme...

...účastníky interpretačního kurzu hry na muselaar...

...předškoláky v koncertním sále...

...Hanu Hruškovou s dědečkem a pilou...

... a Pilařovi na koncertě „Hraje a zpívá celá rodina...“

!!!Nepřehlédněte!!! Redakce Našeho-Vašeho školního měsíčníku ZUŠkoviny Dr.Hutavýho **HLEDÁ** nové redaktory, jelikož ti „staří“ více či méně odcházejí (na střední školy), je třeba doplnit redakční radu a obsadit uvolněná místa „novými“, stejně pracovitými, neohroženými a vytrvalými. Máš-li tedy chuť doplnit pracovní tým, baví Tě sloh, fotografuješ, máš nápady, smysl pro humor, trochu času a hlavně chuť dělat něco neobvyklého, zastav se v redakci (učebna LDO) nebo můžeš nechat vzkaz a na sebe kontakt v poštovní schránce Dr.Hutavýho v přízemí vedle LDO nebo mail na dr.hutavy@seznam.cz. Těšíme se právě na Tebe!

Zn.: **Spěchá!!!**

...zvítězili jsme!

Během měsíce dubna probíhala v hodinách hudební nauky hudebně-teoretická soutěž. Všem vítězům srdečně gratuluji a ostatním přeji bystrou mysl do příštího školního roku. Vítězové byli oceněni diplomem a drobnými dárky 25. května na Koncertě žáků školy.

Mgr. Markéta Kočí

Seznam vítězů:

PHV B1

1. Jan Kočí (57 b)
2. Markéta Borovcová (55 b)
3. Pavlína Kuhajdíková (47 b)

HN 1. A

1. Tereza Vaňková (83 b)
2. Veronika Fejtová (79, 5 b)
3. Alžběta Pourová (70, 5 b)

HN 2

1. Adéla Šimková (111 b)
2. Valentina Tomšů (107, 5 b)
3. Eliška Rukavičková (103 b)

HN 4

1. Natálie Hölllová (164 b)
2. Šimon Špaček (119, 5b)
3. Lucie Vávrová (113 b)

PHV B2

1. Hana Hrušková (64,5 b)
2. Julie Mathausarová (61 b)
3. Adam Holda (55 b)

HN 1. B

1. Veronika Zemková (100 b)
2. Alžběta Skořepová (94 b)
3. Jan Reindl (93, 5 b)

HN 3

1. Klára Kazmirowská (132 b)
2. Anežka Satránská (92, 5 b)
3. Barbora Maksymovová (87 b)

HN 5

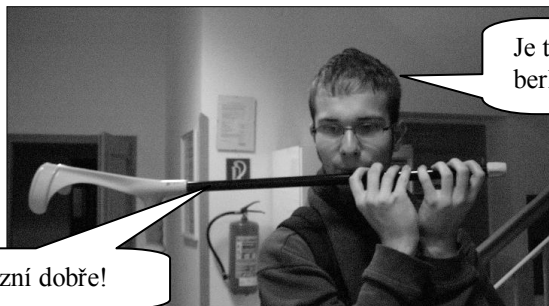
1. Jan Hroneš (202 b)
2. Andrea Suchánková (193 b)
3. Karolína Velcová (142 b)

Blahopřejeme!

SOUTĚŽ pro VÁS: Doplňte krátký a výstižný text do „bublin“

Vítězkou minulého kola se stává **Anežka Satránská** s následujícím textem:

Na vítězku čeká v redakci CD. Blahopřejeme!

Obrázky na téma Léto a Prázdniny do dnešního čísla nakreslili žáci paní učitelky Sárky Semerákové: Valérie Ulrychová, Aneta Kutíková, Lota Slezáková, Jan Rejchrt, Klára Melounová, Markéta Borovcová a Michaela Zelená

Fotografie zapůjčili: J. Ježková, V. Kracík, palpa, vlavla, TzjvK a Jé

Do šatny

„Náš Pepíček by chtěl za vysvědčení nějakou zbraň.
Co mu mám jenom koupit, aby si neublížil?“
„Tak mu kup plácačku na mouchy!“

„Honzíku, co říkal tatínek na tvoje vysvědčení?“
„Nic, jen kroutil hlavou.“
„Takže to nebylo tak strašné?“
„No, on kroutil mojí hlavou!“

Maminka k synovi: „Volala mi paní učitelka,
že mám přijít do školy, nevíš proč?“
„To nevím, měsíc jsem ji už neviděl.“

„Pavličku, proč dnes vedeš do školy kolo?“
„Ale, paní učitelka mi chce promluvit do duše.“

„Dobrý den, potřeboval bych papouška, dárek synovi za
vysvědčení.“
„Máme tady pěkného za 10 000Kč a potom dalšího za
20 000Kč.“
„A čím se liší?“ „Ten za 10 000Kč umí anglicky
a francouzsky, ten za 20 000Kč ještě rusky, čínsky,
německy a integrály.“
„A tady máte ještě jednoho za 50 000Kč, co ten umí?“
„Ještě nevíme, zatím nepromluvil, ale ti dva mu říkají šéfe!“

Pepíček celý pobledlý přijde do lékárny:
„Máte nějaké prášky proti bolesti?“
„A copak tě bolí, chlapečku?“
„Zatím ještě nic, ale tatínek si právě prohlíží moje vysvědčení.“

Janička přinese na vysvědčení čtyřku z dějepisu:
„To je kvůli Jagelloncům!“
„Tak si koukej najít jiné kamarády!“

Tomáš píše rodičům z tábora: „Je tu hezky, hodně jim a odpočívám. Buďte klidní a nebojte se o mě.
P.S.: Co je to epidemie?“

Začal nový školní rok, paní učitelka vejde do třídy: „Milí žáci, mám pro vás radostné překvapení. Každé pondělí
v osm hodin ráno vám položím otázku, kdo na ni správně odpoví, týden nemusí chodit do školy!“ A paní
učitelka se ptá: „Kolik litrů vody je ve Středozezemním moři?“ V celé třídě je ticho. Další pondělí v osm hodin
ráno přijde paní učitelka do třídy a vypískne: „Kdo mi dal na stůl tu chciplou myš?“
„Prosím já!“ vyskočí Pepíček a ode dveří zavolá: „Nashledanou za týden!“

Povídá maminka malému Pepíčkovi:
„Té šlehačky se nesmíš dotknout ani prstem!“
„A jazykem můžu?“

Pepíček k učiteli: „Tu pětku na vysvědčení jsem si
nezasloužil!“
„To vím také, ale horší známku mi zákon nepovolí!“

Pepíček přijde domů o hodinu později. Maminka:
„Víš, že jsi měl být doma už před hodinou?“
„Hráli jsme si na vlak a on měl hodinu zpoždění!“

Přijde Pepíček domů celý mokrá.
„Co se ti stalo?“ ptá se maminka.
„Hráli jsme si na psy.“ „No a co?“
„Já byl patník.“

Poděkování sponzorům

Truhlářství – Tesařství Michal Brzek
(dřevěné pódium v učebně hudebního oboru)

AGRO Jaroměř

(příspěvek na nákup 3ks notových držáků a metronomu)

***Zřizovatelem Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř
je Město Jaroměř***

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356,

e-mail : zus.jaromer@quick.cz , dr.hutavy@seznam.cz , www.zus-jaromer.cz

10. číslo vychází 1. června 2011 jako výkřik: Za 30 dní jsou prázdniny!

redakční rada: Já-kub (Jakub Maksymov), Petř (Petr Hrudka), TzjvK (Monika Němečková), Pijavka (Edita Valášková),
Ga (Kateřina Prášilová), MAT (Martin Kříž), úkoly z hudební nauky: MaKo (Markéta Kočí), dopisovatelé: vlavla (Vlastimil
Kovář), korektury, grafická úprava: Jé (Jarka Holasová), poradní hlas: palpa (Pavel Linha)